

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de Nelli Popovscaia,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nelli Popovscaia împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” cu privire la obligarea intentării anchetei de serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva încheierii din 24 ianuarie 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2r-77/25

NR. PIGD 2-24091267-01-2r-04032025)

Termenul de depunere apelului. Restituirea cererii de apel ca tardivă. Lipsa temeiurilor de repunere în termenul de apel. Comunicarea actului judecătoresc avocatului. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Judecătoria Soroca, sediul Central, jud. Gh. Tocaiuc,
Curtea de Apel Nord, jud. Sv. Ghercavii, C. Prisacari, R. Holban,

07 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Nelli Popovscaia,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 august 2024, Nelli Popovscaia, reprezentată de avocatul Igor Craveț, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari”, solicitând obligarea intentării unei anchete de serviciu în privința personalului medical și a medicilor, care au avut tangență cu cazul Galinei Bucanova, stabilirea acțiunilor și inacțiunilor personalului medical responsabil, care a admis abateri la acordarea asistenței medicale Galinei Bucanova cu identificarea și indicarea acestuia în ancheta de serviciu, încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei și a cheltuielilor de judecată conform documentelor justificative ce vor fi prezentate instanței.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

2. Prin hotărârea din 18 octombrie 2024 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Nelli Popovscaia. S-a încasat de la Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” în beneficiul Nellei Popovscaia prejudiciul moral în mărime de 1 000 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei. În rest, acțiunea s-a respins.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

3. La 03 ianuarie 2025, Nelli Popovscaia a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 18 octombrie 2024 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, solicitând repunerea în termenul de apel, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

4. Prin încheierea din 24 ianuarie 2025 a Curții de Apel Nord s-a respins cererea cu privire la repunerea în termen a apelului declarat de Nelli Popovscaia. S-a restituit cererea de apel din 03 ianuarie 2025 depusă de Nelli Popovscaia împotriva hotărârii din 18 octombrie 2024 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, ca fiind tardivă. S-a restituit apelul autorului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

5. La 17 februarie 2025, prin intermediul poștei terestre (f.d.133), Nelli Popovscaia a declarat recurs împotriva încheierii din 24 ianuarie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, repunerea în termen a cererii de apel, trimiterea cauzei în instanța de apel pentru judecarea apelului în fond.

6. În susținerea recursului, recurenta a invocat restricționarea accesului liber la justiție, motivând că instanțele de judecată i-au limitat accesul la justiție prin faptul că instanța de fond nu i-a comunicat direct hotărârea judecătorească, însă doar avocatului, cu care raporturile erau deja întrerupte. Această omisiune contravine art. 264 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care obligă instanțele să comunice actele procedurale tuturor părților. Astfel, lipsa unei comunicări directe a împiedicat exercitarea efectivă a dreptului de apel, ceea ce constituie o încălcare a art. 6 CEDO și art. 20 din Constituția Republicii Moldova.

7. De asemenea, a pretins aplicarea eronată a normelor de procedură civilă, indicând că instanța de apel a interpretat greșit dispozițiile art. 116 alin. (1) și (4) din Codul de procedură civilă, omițând faptul că hotărârea Judecătoreiei Soroca i-a fost comunicată abia la 23 decembrie 2024, ceea ce reprezintă un motiv obiectiv de repunere în termen. Instanța de apel nu a analizat culpa instanței de fond în această întârziere, fapt ce contravine principiului echității procesului și i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil. Instanța de apel nu a analizat faptul că avocatul desemnat inițial nu a depus apelul în lipsa unei instrucțiuni exprese și nu a informat-o despre termenul de exercitare a căilor de atac.

8. Conform jurisprudenței CtEDO, în cauza Vlad și alții c. Moldovei (12008), statul este responsabil să asigure comunicarea efectivă a hotărârilor către părțile implicate.

9. Recurenta a mai indicat despre caracterul disproporționat al deciziei de respingere a cererii de repunere în termen. Instanța de apel a aplicat o sancțiune procedurală excesivă, fără a analiza circumstanțele obiective care au condus la depășirea termenului de contestare. Avocatul care primise hotărârea nu mai reprezenta interesele sale la momentul expirării termenului de apel, iar instanța de fond nu i-a comunicat direct hotărârea.

10. În opinia recurteii, instanța de apel a ignorat principiul fundamental al securității juridice, care impune ca orice parte să beneficieze de o cale efectivă de atac pentru remedierea unei hotărâri judecătorești injuste. În conformitate cu art. 440 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție are competența de a casa hotărârile care nu respectă drepturile fundamentale și de a dispune trimiterea cauzei spre rejudecare.

11. Copia recursului declarat a fost expediată intimatului la 04 martie 2025, conform scrisorii (f.d.135).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Art. 424 din Codul de procedură civilă:

„(2) Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

13. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

14. Art. 426 din Codul de procedură civilă:

„(2) Recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă.

(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

15. Art. 362 din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.”

16. Art. 369 din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

17. Art. 100 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

18. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

19. Art. 111 din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

(3) Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.”

20. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

21. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

22. Art. 10 din Codul de procedură civilă:

„(1) Sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

(3) Sancțiunile procedurale vizează atît actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cît și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.”

23. Art. 75 din Codul de procedură civilă:

„(4) Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.”

24. Art. 107 din Codul de procedură civilă:

„(2) Partea este obligată să informeze instanța, nu mai tîrziu de 3 zile pînă la data ședinței de judecată, despre angajarea unui avocat, schimbarea sau renunțarea la serviciile avocatului, prezentînd instanței datele de contact ale noului avocat, inclusiv adresa electronică a acestuia.”

25. Art. 427 din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, prin scrisoarea datată cu 10 februarie 2025, instanța ierarhic inferioară a expedit recurentei copia încheierii din

24 ianuarie 2025, inclusiv prin intermediul poștei electronice la 11 februarie 2025, fiind confirmată recepționarea și prin avizul de recepție din 17 februarie 2025 (f.d.126-128). Astfel, recursul este depus în termen.

27. Studiind materialele cauzei civile, argumentele invocate în recurs în raport cu normele de drept pertinente, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din motivele ce succed.

28. Din materialele cauzei civile rezultă că, la 03 ianuarie 2025, Nelli Popovscaia a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 18 octombrie 2024 a Judecătoria Soroca, sediul Central. Totodată, a solicitat repunerea în termenul de apel (f.d.97-104).

29. Prin încheierea din 24 ianuarie 2025 a Curții de Apel Nord, în temeiul art. 369 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, s-a respins cererea cu privire la repunerea în termen a apelului declarat de Nelli Popovscaia. S-a restituit cererea de apel din 03 ianuarie 2025 depusă de Nelli Popovscaia împotriva hotărârii din 18 octombrie 2024 a Judecătoria Soroca, sediul Central, ca fiind tardivă. S-a restituit apelul autorului (f.d.122-125).

30. Din criticile aduse în recursul declarat, instanța de recurs identifică dezacordul recurenteii cu actul judecătoresc emis, motivat prin faptul că prima instanța nu i-a comunicat personal copia hotărârii judecătorești, însă doar avocatului cu care avea deja raportul întrerupt, fiindu-i comunicată hotărârea judecătorească doar la 23 decembrie 2024.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de apel privind respingerea cererii de repunere în termenul de apel și respectiv restituirea cererii de apel ca fiind tardivă.

32. În context, instanța de recurs notează că, la 18 octombrie 2024 Judecătoria Soroca, sediul Central, a pronunțat dispozitivul hotărârii judecătorești, însă la pronunțarea acestuia nu s-a prezentat reclamanta Nelli Popovscaia și/sau avocatul acesteia Igor Craveț, care acționa în numele reclamantei în baza mandatului avocațial seria MA nr.1248591 din 18 iulie 2024 cu împuternicirile inserate pe versoul acestuia (f.d.56).

33. La acest capitol, urmează a fi punctat faptul că partea reclamantă a cunoscut despre data și ora ședinței de judecată stabilită pentru deliberarea și pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, având în vedere că avocatul reclamantei, Igor Craveț, a participat la examinarea cauzei în prima instanță în ședința de judecată din 17 octombrie 2024, conform procesului-verbal al ședinței de judecată. Or, anume în ședința de judecată din 17 octombrie 2024 s-a anunțat întrerupere pentru deliberarea și pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești pentru data de 18 octombrie 2024, ora 08:55 (f.d.78).

34. Tot, la 18 octombrie 2024, prima instanță a expediat avocatului reclamantei, Igor Craveț, prin intermediul poștei electronice, copia actului judecătoresc din 18 octombrie 2024 pentru cunoștință (f.d.82).

35. La acest capitol, instanța de recurs apreciază ca fiind irelevante argumentele recurente precum că i-a fost expediat copia dispozitivului hotărârii judecătorești doar avocatului, cu care deja avea raportul întrerupt, în situația în care avocatul a participat în cadrul ședinței de judecată din 17 octombrie 2024, iar dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat la 18 octombrie 2024 și a fost comunicat avocatului la aceeași dată, prin intermediul poștei electronice. Mai mult, reclamanta nu a prezentat nicio confirmare în virtutea prevederilor art.107 alin.(2) din Codul de procedură civilă despre renunțarea la serviciile avocatului Igor Craveț.

36. În altă ordine de idei, anume avocatul Igor Craveț, în numele și interesele reclamantei Nelli Popovscaia, la 22 noiembrie 2024 a depus cerere către Judecătoria Soroca, sediul Central, prin care a solicitat eliberarea hotărârii din 18 octombrie 2024, a titlului executoriu conform hotărârii și a discului (CD) cu înregistrările audio ale ședințelor în cauza dată, primindu-le conform mențiunii la 26 noiembrie 2024 (f.d.83). Prin cererea depusă la 28 noiembrie 2024, avocatul nominalizat a solicitat eliberarea hotărârii motivate din 18 octombrie 2024 (f.d.86). Iar în textul cererii de eliberare a hotărârii motivate din 28 noiembrie 2024 se identifică fraza: „Subsemnatul, avocatul Igor Craveț, reprezentant în bază de mandat al Doamnei Popovscaia Nelli (mandatul de acordare a împuternicirilor se află la dosarul sus numit) [...]” (f.d.86).

37. Drept urmare, decad argumentele recurente precum că avea deja raportul întrerupt cu avocatul și nu mai reprezenta interesele sale la momentul expirării termenului de apel, în situația în care circumstanțele conturate supra denotă contrariul. De altfel, la 23 decembrie 2024 a fost expediată hotărârea motivată atât avocatului, cât și reclamantei/recurente.

38. În această ordine de idei, instanța de recurs apreciază ca fiind nejustificat argumentul recurente precum că doar la 23 decembrie 2024 i-a fost comunicat actul judecătoresc, prin ce s-ar confirma temeinicia cererii de repunere în termenul de apel, în condițiile în care materialele cauzei atestă expedierea către avocatul reclamantei la 18 octombrie 2024, prin intermediul poștei electronice, a copiei dispozitivului hotărârii judecătorești, adică la data pronunțării, aspect corect reținut de instanța de apel. Or, în conformitate cu art. 362 alin.(1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

39. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind irelevante alegațiile recurente precum că instanța de apel nu a analizat faptul că avocatul desemnat inițial nu a depus apelul în lipsa unei instrucțiuni exprese și nu a informat-o despre termenul de exercitare a

căilor de atac, în condițiile în care instanța de apel a notat că avocatul avea inserat pe versoul mandatului împuternicirea de a ataca hotărârea judecătorească. Iar în conformitate cu art.75 alin.(4) din Codul de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

40. În ceea ce vizează argumentul recurenteii că avocatul nu ar fi informat-o despre termenul de exercitare a căilor de atac, acest aspect ține exclusiv de raporturile dintre avocat și client, în condițiile în care din materialele cauzei se atestă cu certitudine că la 22 noiembrie 2024, când deja expirase termenul de atac împotriva hotărârii primei instanțe, avocatul Igor Craveț, în numele reclamantei/recurente, a solicitat eliberarea hotărârii din 18 octombrie 2024, inclusiv a titlului executoriu conform hotărârii, aspect detaliat supra. Or, în temeiul art. 12 alin. (1) din Codul de executare, titlul executoriu se eliberează creditorului la cerere de către prima instanță, după rămînerea definitivă a hotărârii. De altfel, în sensul art. 254 alin. (2) lit.a) din Codul de procedură civilă, rămîn irevocabile hotărârile judecătorești emise în primă instanță, după expirarea termenului de apel, dacă participanții interesați nu au exercitat calea de atac corespunzătoare. Drept urmare, la caz, partea reclamantă la expirarea termenului de atac a solicitat prin cerere eliberarea inclusiv a titlului executoriu, primindu-l la 26 noiembrie 2024 conform mențiunii în cerere și tot partea reclamantă a exercitat calea de atac apelul, prin depunerea acestuia doar la 03 ianuarie 2025.

41. Subsecvent, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține constatarea instanței de apel că nici în termenul de 30 de zile de la recepționarea la 26 noiembrie 2024 a copiei dispozitivului hotărârii judecătorești de către avocatul Igor Craveț, sub semnătură, partea reclamantă nu a depus cerere de apel, însă doar la 03 ianuarie 2025 a declarat apel.

42. Drept urmare, nu s-au identificat anumite interpretări eronate de către instanța de apel a prevederilor art. 116 alin.(1), (4) din Codul de procedură civilă, în sensul pretins de recurentă, în condițiile în care instanța ierarhic inferioară a constatat omiterea termenului de contestare cu apel a hotărârii primei instanțe atât în termenul de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, cât și în termenul de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură. Iar la caz, anumite argumente în vederea justificării omiterii termenelor de contestare cu apel, recurenta nu a indicat. Astfel, decad argumentele recurenteii privind caracterul disproporționat a soluției de respingere a cererii de repunere în termenul de apel și aplicarea unei sancțiuni procedurale excesive în lipsa analizei circumstanțelor obiective, în situația în care instanța de apel în raționamentele sale a corelat

prevederile legale cu circumstanțele faptice identificate în lucrările dosarului.

43. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de apel întemeiat a conchis în privința respingerii cererii de repunere în termenul de declarare a apelului cu restituirea acestuia ca fiind tardiv, or, instanței de apel nu i-a fost prezentată nicio dovadă plauzibilă ce ar servi temei de repunere în termenul de apel sau ar justifica omiterea acestuia.

44. De asemenea, instanța de recurs relevă că recurenta nu a justificat omiterea termenului de apel nici în recursul declarat și respectiv nu s-a constatat existența temeiurilor ce ar determina casarea încheierii contestate. Circumstanțele reliefate supra denotă respectarea prevederilor legale de către prima instanță și întreprinderea măsurilor necesare în vederea comunicării părții reclamante atât a dispozitivului hotărârii judecătorești, cât și a hotărârii motivate în sensul art. 236 alin.(4), (8) din Codul de procedură civilă.

45. Subsecvent, termenul de atac-apelul nu poate fi calculat din momentul comunicării hotărârii motivate către reclamantă, în situația în care circumstanțele reliefate supra denotă că, de rând cu faptul că reclamanta a cunoscut de existența litigiului aflat pe rolul instanței de judecată, de altfel, inițiat la acțiunea sa, a participat, prin intermediul avocatului ales, și la examinarea cauzei în prima instanță, cunoscând despre data când s-a pronunțat dispozitivul hotărârii judecătorești, care a și fost comunicat avocatului la data pronunțării, prin intermediul poștei electronice.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră relevant de a menționa obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile procedurale în virtutea prevederilor art. 56 alin.(3), art. 61 alin.(1) din Codul de procedură civilă. Părțile antrenate într-un proces, trebuie să se comporte cu bună credință în raport cu drepturile procedurale conferite de legislator și trebuie să urmărească cu bună-credință desfășurarea procesului, remarcă sugerată și de jurisprudența CtEDO. Jurisprudența constantă a CtEDO a arătat că revine primordial celor interesați să depună orice diligență pentru protejarea propriilor interese (a se vedea cauza Teuschler v. Germania (dec.), 47636/99, 04 octombrie 2001; cauza Agapito Maestre Sanchez v. Spania, 29608/02, 04 mai 2004).

47. Mai mult, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene în interiorul cărora urmează a fi valorificate, or, în caz contrar survin sancțiunile procedurale în sensul art.10 din Codul de procedură civilă. Aici este de remarcat că prin impunerea unor termene limite în vederea valorificării drepturilor pretinse a fi lezate se urmărește o bună administrare a justiției și asigurarea securității raporturilor juridice.

48. Prin prisma respectării dreptului la un proces echitabil, inclusiv dreptul de acces liber la justiție, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 5 din Codul de procedură civilă, relevat în jurisprudența CtEDO, precum și dreptul la un recurs efectiv garantat de art. 13 din Convenție, circumstanțele relatate denotă că, recurenta și-a neglijat posibilitatea de valorificare a drepturilor procedurale în termenul prevăzut de legislația în vigoare.

49. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție respinge recursul declarat cu menținerea încheierii contestate.

50. Ținând cont de cele expuse, în conformitate cu art. 427 lit. a), art.428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de Nelli Popovscaia.

Menține încheierea din 24 ianuarie 2025 a Curții de Apel Nord, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nelli Popovscaia împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” cu privire la obligarea intentării anchetei de serviciu și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat